

Izhlapljevanje kože.

To da koža živali poredno izhlapuje, je za življenje živali neizogibno potreba. Ako se to delovanje kože pretrga, nastane ta ali druga bolezen. Iz tega pa sledi potreba, da se živalim koža kolikor mogoče snažna ohranjuje ali s česanjem, česanjem, vmivanjem ali kakor koli.

Orehov presajati.

nikdar ne kaže, ker se s tem korenine vsakokrat zelo poškodujejo in to rast zelo ovira. Zreli in še sveži orehi se jeseni na tistem mestu vsadijo, na katerem hočemo orehovo drevo imeti.

Zdravilo za ozebljene grebene pri kokoših.

Najboljše sredstvo proti ti nezgodi je to, da se kokošim grebeni večkrat z glicerinom pomažejo. Kjer tega ni pri rokah ali sploh ne dobiti, se vzame kos surove slanine, koja se nad gorečo smolino tako drži, da odkapajoča maščoba in pa odkapajoča smola od smolnate treske na spodaj ležečo ploščico ledu pada. Oboje se potem s prsti v mažo pomeša in z njo ozebli grebeni kokošim pomažejo. Kolikor prej po ozebljenji se živadini grebeni pomažejo, toliko prej se ozdravijo.

Najboljši gnoj za sadunosno drevje.

Kot najboljši gnoj za sadunosno drevje spoznali so zmes iz kalija in fosforove kisline. Ta gnoj v napravo cvetnih popkov dobro deluje. Manj deluje kravji gnoj, pepel nekoliko več. Superfosfat deluje kakor pepel. Ako se kravji gnoj s pepelom pomeša in s to zmesijo drevesom pognoji, tako taka pognojitev bolj izda, kakor pa če se le z enim ali drugim posameznim gnoji. Pepel in superfosfat deluje podobno. Najboljši gnoj je slednjič superfosfat 20 % pomešan z žveplenokislím kalijem 15 %.

Poraba gnjilega krompirja.

Gnjili krompir živini polagati ni varno. Nevarne bolezni bi se mogle iz tega izcimiti. Ali iz gnjilega krompirja se more škrob narajati.

Gnoj za cvetlice v loncih.

Da pahišne in lončne cvetlice prav lepo rastejo in zdrave ostanejo in lepo cvetó, se mora voditi, s katero se zaljivajo, nekoliko vin-

skega cveta vkapljati. Na liter vode toliko cveta, kolikor ga lešnikova lupina držati more. Vspeh se kmalo pokaže.

Dopisi.

Iz Remšnika. (Letina, — les, sadjerejstvo.) Precej mirno je preteklo leto 1883. Druge nezgode nimamo zaznamovati, kakor spomladi hudo difteritično bolezen, ki je po 3—5 otrok pobrala iz ene hiše. Nekemu najemniku je vzela 5 otrok in ženo, da je celo sam ostal. Umrlo jih je vkup 61, kar je veliko za našo faro. Toče nismo imeli; po tem takem smemo tudi pretečeno leto boljše, kakor vsa sedemdeseta leta imenovati. Pšenica, žito (rž), oves, ajda in kuruza, vse se je dobro obneslo. Koruzi so črvi veliko manj škodovali, kakor še leta 1882. Slednje leto bilo je bolj suho, kot mokro, kar je pri nas od velike važnosti za voljo kuruze, ki se rabi za žganke, brez katerih se tukaj tako slaba godi, kakor pri Nemcih brez kaše, kder imajo celo pregovor, da Nemeec oslepi, ako se trikrat na dan kaše ne najé. V mekrotnih letih pri nas kuruza ne dozori in kupovati jo moramo po 5 fl.; tako se je godilo leta 1882., kar vboge ljudi hudo zadeva. Da se kmetom nekoliko boljše godi, se sklepa iz tega, ker v pretečenem letu ni prišlo na Remšniku ni jedno posestvo na kant ali na eksekutivno prodajo. Pomagala je k temu lepa cena lesa, kojega se veliko zvozi po Dravi. Dobro ceno so imele škodle, to je deskice za streho, 3000 ali ena vožnja po 12 fl. Lehko se prodava izsekan stavbeni les. Tukaj je malo katero leto brez vsega sadja, ker nekoliko pozneje cveti in ne pomrzne tako naglo. Letos so bile slive na mestih tako nabasane, da se je vejevje lomilo; slive sušijo ter dobro prodavajo in vmes slivovico delajo. Precej je bilo orehov in tudi jabelk. Lesne gruške so bile polne, iz kojih se prav okusen mošt ali „tolkia“ prideluje, da pijače ni treba za ljudi kupovati. Škoda velika, da je žlahtnega sadovnega drevja premalo, ker se malokdo prav briga zanj. „Vogelnim“ glavčem vse drugo roji po glavi; namreč svete reči zasmehovati, narodnjake, ki imajo pravo ljubezen do ljudstva, nadlegovati, šulvereinu „streljati“ in „Nagelčekom“ kaditi itd., mesto ljudem ob neki in neki priložnosti dokazovati, koliko haska sadjereja prinaša, kar bi moralo biti geslo za vsakega izobraženca. To bi ljudem koristilo, ne pa druga rogoviljenja. Od velike nepopisljive važnosti bi bilo, ko bi se v Marenbergu, to je v središči celega okrožnega hribovja, ustanovila podružnica Rudolfovega sadjerejskega društva od sv. Jurja pri Celji. Ali da bi isto društvo začelo nekak listič ravnó za sadjerejo po ceni izdajati, ki bi naj ljud-

mi nimamo nobenega uzroka nazaj segati po tistih možeh, ki so pred nekoliko leti imeli dosti peněz, zadnja leta pa dosti dolga. — Da pa naši sovražniki ne zmagajo, treba je, da vsak veleposestnik gotovo in ob pravem času pride na volišče ter se ondi druží z narodnjaki po starem pravilu: „Svoji k svojim!“

Iz St. Jurja ob južnej železnici. (Dr. Ipavič-eva svečanost.) Okoli 7. ure zvečer so se jeli zbirati pri Velaji s poštnim vlakom došli pevci čitalnice celjske pod vodstvom vrlega pevovodje g. Vin. Krušica in požarni brambovci Šentjurski pod vodstvom svojega stotnika g. Pelana. Celjski pevci so imeli lampijone (balone) razne velikosti in barve, brambovci Šentjurski pa smolne bakle. Lepo je bilo videti dolgo vrsto v večernem mraku pomikati se v gornji trg. Na dano znamenje, strel iz možnarjev, se razsvetli ves trg; na vsakem oknu je zamigljalo polno luč in lučič. Ko pridejo z muziko spremljani pevci, ognjegasci in baklaši pred Kartinovo hišo zažgé vrli Sokolec savinjski g. Josip Pauer, trgovec v Braslovčah, z veliko spretnostjo umeteljni ogenj, kateri je na stotine zbranega ljudstva obseval v čarobnih barvah. Med burnimi živijo in slava klici se je pomikala množica proti stanovanju odlikovanca; godba pa zaigra Jenkovo „Naprej zastava Slave“. Nazdravljanje, živijo, rokoplosk in godba pretresalo je vso bližino. Med tem pa g. Pauer in njegov brat g. Konrad prižgeta zopet bengalični ogenj na vrtu dr. Ipavičevi hiši nasproti v prav različnih barvah in podobah; požarna bramba napravila je s svojimi baklami velik krog pred dr. Ipavičevo hišo; godba poneha, pevci zapojó tako lepo, da je marsikateri djal, da to je petje! to so pevci! — Nekega kmečkega poslušalca sem slišal: „V nebesih pa tudi ne more biti lepše, kakor je danes tukaj!“ Posebno dopadala je pesem „Domovina“, kjer sta imela samospeve mnogoskušena in zanesljiva pevca gospoda Ivan Gabršek in Jerman. G. dr. Ipavič, nepričakovaje takšne slovesnosti, bil je ves genjen, komaj se je priril skoz gnječo ljudstva do pevcev, ter se jim prav pristréno zahvaljeval za skazano mu čast in ljubezen.

(Konec prih.)

Od sv. Lovrenca v Slov. gor. (Božičnica — zbor.) Naše veleskrbno in prečastito cerkveno predstojništvo je spet letos po navadi lepo z različnimi rečmi okin'ano božično drevesce (božičnico) z jaslicami šolarjem pripravilo, kateri so se tudi v polnem številu na Štefanovo popoldne pri božičnici v cerkvi zbrali, ter počastili božje dete Jezusa. Z veselim in zadovoljnim srcem je vsaki po slovesnosti mali spomin od božičnice sprejel, a zraven še je bilo čez 30 revnih šolarjev po dobrotljivih, darežljivih rokah s potrebnim oblačilom obdarova-

nih. Božje Dete! povrni stoterno in blagoslovi naše dobrotnike, kličejo otroci iz hvaležnega srca! — V nedeljo je zborovalo tukajšnje nargospolitično društvo. Voljen je bil novi odbor, kateri si je izmed sebe izbral spoštovanega g. J. Petka za prvomestnika. Med drugimi pogovori je g. Koser c. k. poštar razlagal in priporočal „poštno hranilnico“ — omeniv, kako velika dobrota je ta, zlasti za mlade ljudi, da se učijo štediti ter težko zaslužene krajcarje za bolj potrebne čase prihraniti. Končalo se je s tombolo.

Iz Slatine. (Pri volitvah) v občinski zastop 2. januarja smo sicer propali; pa zavoljo tega se ne damo splašiti. Izrekamo pred vsem našim poštenim volilcem hvalo. Pokazali ste, da ste pošteni možje, ki ne prodajajo svojega poštenja za kupico vina, piva ali „šnopsa“. Držali ste se, kakor se spodobi poštenemu Slovincu, ki se svoje slovenske matere ne sramuje, ne sramuje svojega maternega jezika. Izrekamo pa tudi upanje, da se bodo tudi oni spametovali, ki so pri slednjih volitvah tako grdo Judeža posnemali. Upamo, da bodo tudi oni pri bližnji priložnosti pokazali, da se niso vsega poštenja in sramožljivosti zgubili. Orožja pa še zavoljo tega ne bomo odložili, kakor nam „celjska vahterea“ svetuje, ampak delovali bomo tudi za naprej, kakor se poštenjakom spodobi. „Vse za vero, dom, cesarja“, tako se glasi geslo našega kmečkega društva. Temu geslu hočemo vsi tudi zanaprej zvesti ostati in zmaga bo naša. Našim vrlim možem in poštenim volilcem pa še enkrat: Srčna hvala. Zoper volitve vložili so narodni volici rekurz!

Od sv. Lenarta v Slov. goricah. (Letina — lepa cena živini, volitev.) Pretekla letina nam ni izpolnila vsega, kar smo pričakovali. Vendar je prirastlo nekaj in bili bi še zadovoljni, ko bi pridelke prodati mogli. Za sadjem nihče ne povprašuje in vina še po 20 fl. polovnjak ni lahko prodati; s perutnino imamo več sreče, te prodavamo še največ v Maribor, Spielfeld in Gradec. Lepo ceno pa ima živina in jo lahko v denar spravljamo. To se imamo zahvaliti tistim konservativnim in slovenskim poslancem, s katerimi je vrli naš Herman držal, in so colnino tujemu blagu sploh pozvišali in tuje živini, posebno rumunske in ruskeje meje zaprli. Dunajčanje, Gračanje in sploh nemški liberalci, meščani, (mesarji, ki bi radi živino po slepej ceni dobivali, meso pa drago prodavali), pa se temu so protivili in gotovo vse prevržejo, če so kmečki ljudje tako abotni, da izvolijo namesto konservativca kakega liberalnega zijaka. Zato nam veleva uže skrb, da dobro sedanjo živinsko ceno dalje ohranimo, izvoliti dne 31. zopet takšnega poslanca, kakor je bil rajni g. Herman. In takšen je uže postavljeni kandidat č. g. Božidar

Raič, župnik sv. Barbare v Halozah. Zato pa kmetje slovenski, ne dajmo se noriti in pregovoriti po nobenih škricih, lisjakih in čukih, ki utegnejo kmalu med nas priti nas slepit. Pojdimo pa sedaj k županom volit in izvolimo same domoljube, zanesljive slovenske poštenjake za volilne može, ki bodo v Ptuji stali kakor skala zoper zvičajne nemškutarje, nemčurje in liberalce! —

Iz Konjic. (Nesreča šnopsarja). Dne 6. jan. našli so pri Podleščevi usnjariji v vodi truplo nesrečnega šnopsarja Franca Obrula. Obrul bil je do novega leta pri gospej stari Podleščevki hlapec. Za živino bil je tako priden, da živinozdravnika pri Podlescu nikdar ni bilo treba. Zarad tega dobival je Obrul več vina, kakor drugi hlapci. Vendar se je v zadnjih letih nesrečnega šnopsanja navadil in iz tega vzroka dobil je o novem letu slovó. Napil se je tudi po novem letu kakor po navadi šnopsa in po noči domu gredočemu se je menda spodrsnilo, da je pod most padel in utonil. Še le danes četrti dan so ga našli. Naše šnopsarije nam ljudi čisto pokvarjajo. Temu v okom priti mogoče bo le po postavnej poti. Naši občinski očeti proti šnopsarskej kugi ne storijo nič.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf postal je feldmaršal-lajtnant, poveljnik dunajske posadke in se za stalno preselil iz Prage na Dunaj. — Te dni se je ogerski minister Tisza mudil na Dunaji pri cesarji. Pravijo, da mu tesno hodi, ker hoče mnogo naših velikašev, ki imajo na Ogorskem posestva in sedež v gosposki zbornici, priti v Budimpešto in ogerskim škofom in konservativcem pomagati drugič podreti nasvetovani civilni zakon za spridene kristijane in jude. To je Tiszi silno nepovoljno, ker je mogoče, da padne z ministerskega stola. Hrvatom bi to močno ugajalo čijih poslanci v Zagrebu veliko tožijo zastran madjarskega nasilstva, zlasti pa tirjajo Reko ali Fiumo nazaj. — V Krivošijah so trdnjave kraj črnogorske meje dozidane in s kanoni preskrbljene. Iz Dalmacije odpravljeni deželni svetovalec Pavič dobi baje v Ljubljani novo službo. Mestni zastop ljubljanski se je pritožil zoper to, da cesarski vradi slovenske njegove vloge rešujejo nemški in tirja slovenskih reševanj. — Nemški liberalci nategujejo svoje itak dolga ušesa na vse strani, da bi kde kaj čuli, bo li minister Taffe skoraj jim se umaknil ali pa državni zbor razpustil? Nadejajo se pa gotove zmage pri novih volitvah. Upamo, da se varajo, čeravno vidimo, da res povsod strastno postopajo in brez vsake politične sramežljivosti in poštenosti; oni trošijo denarje, lažejo, natolečujejo, strašijo in podpise na poob-

lastilih za volitve ponarejajo. Bog nas varuj, da bi takšna svojat zopet na konja vplezala; nemški liberalci bi nas s škorpionji topli, kmeta pa gotovo uničili s pomočjo kapitala. Začela bi se nova liberalna doba hujša od prve. Varujmo se toraj kderkoli voliti nemške liberalce in jihove hlapce in petolizce slovenske Judeže in odpadnike!

Vnanje države. Ruski nihilisti tirjajo več svobode in ustavo z volitvami za državni zbor. Ako se jim car še dalje ustavlja, bočejo ga ob življenje spraviti, kakor njegovega očeta. — Nemški cesarjevič je baje namenjen iti v Alzacijo in Loreno kot cesarjev namestnik. — Okolo angleških otokov je lani 522 ladij utonilo in blizu 4000 ljudij v morji svoj grob našlo. Irci so proti Angležem osnovali v Ameriki „sveto zvezo“ ter žugajo izposlati razbojnikov, ki bi naj angleška mesta z dinamitom pokončavali. Z egiptovskim vicekraljem so se Angleži malo sprli; konec temu bo, da vicekralj dobi angleških ministrov in naposled postane Egipt angleška pokrajina, osrednjo Afriko pa radi pustijo Mahdiju ali turškemu sultanu, ki hoče vojakov čez Rudeče morje poslati v Hartum. Iz tega bo težko kaj. Mahdi bo kmalu dobil Hartum in potem utegne mahnoti še v Arabijo in konec turškemu cesarstvu storiti; kajti vsi mohamedani obračajo svoje oči uže proč od sultana in se zanimajo čedalje bolj za Mahdija. Ta ima baje 300.000 mož vojske in 3 vicirje, med temi nlega, ki je v Evropi se učil vojaštva — Umrlega kralja italijanskega Viktor-Emanuela so te dni v Pantheon (cerkvo vseh svetnikov) v Rimu prenesli in pokopali. Liberalci vseh dežel hvalisajo to. — Srbski ministri dajo v novinah pisariti, da bo treba črnogorskemu knezu deželo vzeti in s Srbijo zediniti pa je mogoče, da prej Črnogorci prilomastijo in srbskemu zatiranemu narodu pomorejo sedanjo ministerstvo s kraljem vred iz dežele popihati. — Francozi pogodili so se z Madagezi tako, da vzamejo severni del otoka Madagaskar. V Tonkingu pripravljajo napad na mesto Bak-Ningh.

Za poduk in kratek čas.

Nemški šulverein.

(Od kod se je prikiatil?)

I. „Dete je rojeno, oj rojeno“, peli smo nedavno ljubemu nebeskemu Detetu. Poznamo pa še drugo dete oj rojeno tam gori v prajzovskem glavnem mestu Berlini, kder stoluje stari Viljelm pa jegov železni kancelar, trilasi Bismark. Mati mu je debelo-trebušna Pangermanija, oča rusasti kosmatinec bojeviti Prajz. Toda mrzlo podnebje Berlinsko ne ugaja detetu, suha, peščena zemlja nima dovolj tečne hrane.